8. Zosch (zotej) büsch dupóny (a) ej Rl. Jo.

Darnach nehme er das Kind, tauffe und besprenge es am Haupte mit Wasser 3 mahl, und spreche:

N. Ja schi dupú wó tom Mehńu togo Woschza; togo Szynna; a togo ßwétego Ducha.

Darauf wird dem Kinde das Westerhembdlein angezogen, und der Prediger rührt es nebst den Pathen an und spricht:

Ten ńeumozneischi Bohg a Woschz naschogo Kńesa JEsum Christußa, kenž schi naspĕt jo porožil pscheß tu Wodu a togo Ducha, a jo tebĕ schykne twoje Grĕchy wodal; ten motžuj schi se ßwojeju Gnadu k' tomu ńymmernem žiwenju Amen.

Togo Kńesa Méhr buży stobu † Amen; Na to grońscho s' Grunt' hutschobi Amen.

Trau-Actus.

Præmisso Sermone, cui adiungitur precatio Dominica.

Dokulaž ten/zeßni/Nawožóńa N. a ta zeßna žiwesta N. ße sa bohžim hustaweńim k' tomu Manželstwu požedatej, a togodla južo tschi rás wó tej Zerqvi stej sjawńe sopowédanej reordowalej; ße tekĕ ńicht ńejo namakal, kenž bú jima jadno Saižewańe wótom ßamem jeju Prótkwóseschu mogl huzińisch; Ga wohnej ńeto stej howpschischlej, abú jadno gmeinske Modleńe ße na dńima stanulo, abú wonej ten ßami žtand wótom Bohžem Mehńu sachopilej a wono ße deré

rażelo,